

Ameryka pod znakiem odbudowy czy przebudowy?

Niemal codziennie prasa donosi coś ważnego z Ameryki. Wprawdzie nie są to dawne sensacje z za kulis filmu w Hollywood ani ze świata sportu ani ciekawostki z życia miliardów. Choć nie z tej dziedziny — to jednak nie mniej sensacyjne.

Pisze się częściej o dokonujących się przemianach w życiu gospodarczym tego kolosa kapitalistycznego jakim jest Ameryka (U. S. A.).

Naturalnie różnie są naświetlane te przemiany. Np. prasa wielokapitalistyczna mówi w przekąsem o wpływach liberalizujących profesorów z osławionego „trustu móżgów” i czarnie zapatruje się na wynik tych „eksperymentów”. Niedawno jeden z kierowników przedsiębiorstwa naftowego w rozmowie z mną kreślił głową na te „amerykańskie reformy”, dodając, że to jest tylko nowa forma przebrzmiałego u nas etatyzmu. Więcej optymizmu wykazuje prasa średnio czy drobniomieszczańska. Upatruje w posunięciach prez. Roosevelta — przy stosowaniu się do zmieniających warunków, nadchodzenie nowej ery. A wszystko to podlane sosem sensacji, aby brukowce mogły podać bardziej strawny pokarm dla gawiedzi.

A dla świata pracy w Polsce — te amerykańskie przemiany w dalszym ciągu jakieś niezrozumiałe i niejasne. Niektórzy publicyści socjalistyczni (np. Brailsford) są nawet skłonni nazwać to, co się dzieje w Ameryce „socializmem bez socjalistów”.

Wprowadza to nowe nieporozumienia i bardziej zaćmienia obraz amerykańskiego filmu. Może więc będzie rzeczą pożyteczną ustalić pewne rzeczy, a potem je oświetlić, a wnioski już same się nasuną.

NIESELYCHANY WSTRZĄS.

Zdaje się być rzeczą bezsporną, że gospodarka najbardziej kapitalistycznego i uprzemysłowionego kraju, jakim jest USA. — została od posad wstrząśnięta czterolatnim już prawie kryzysem ekonomicznym. Amerykanie trafnie ochrzcili przeżywaną katastrofę gospodarczą: depresją. Dużo się pisało o rozmiarach i spustoszeniach tej depresji. Wystarczy chyba więc przypomnieć, jak tonie bogactwo narodowe Stanów Zjednoczonych. Wynosiło ono (według National Industrial Conference Board) w r. 1920 aż 488 miliardów dolarów złotych, podczas gdy w r. 1932 już tylko 247 miliardów dol. złotych. Spadek w 12 latach o połowę, a od chwili kryzysu o jedną trzecią część. Podobnie dzieje się z dochodem narodowym, który w r. 1929 wynosił 85 miliardów dol., a w trzy lata później już 52 miliardy dol. Czyż te cyfry suche nie mówią więcej, niż całe tabele statystyk? — A może jeszcze lepiej zrozumie czytelnik spustoszenie, dokonane w Ameryce przez kryzys, gdy powołam się na obliczenia sekretarza Biura Edukacji Robotników (Spencer Miller na konferencji w Washingtonie), który wykazał, że w latach depresji od 1929 do 1933 r. robotnicy wskutek redukcji płac i bezrobocia stracili 50 miliardów dolarów w zarobkach, t. j. zawrotną kwotę około 450 miliardów (nie milionów) naszych złotych. Straty te zostały im zwrócone w wysokości tylko 3 procent, tyle bowiem wyniosły zapomogi pod różnymi postaciami dla bezrobotnych.

W takim stanie rzeczy, kiedy gospodarka t. zw. „zdrowego indywidualizmu” kapitalistycznego spowodowała chaos i bankructwo — jako środek radykalny przysłała nowa ustawa przemysłowa.

USTAWODAWCZY AKT REWOLUCYJNY.

Jest to akt prawodawczy istotnie rewolucyjny, jeśli weźmiemy pod uwagę amerykańskie stosunki. Ustawa rozciąga kontrolę nad całym życiem gospodarczym Ameryki. Oddaje prze mysłowców pod kontrolę rządu, aby odbudować życie gospodarcze i podnieść stopę życiową ludności. Dąży do tego przez wykonanie planowych i na szeroką skalę zakrojonych robót publicznych i przez systematyczne zwiększenie zatrudnionych.

Na pytanie jak się to ma odbywać, ustawa mówi: *głównie przez krótszy niż dotąd dzień i tydzień pracy.* Każda gałąź przemysłu ustali maksimum godzin pracy. To ustalenie uzyskuje moc prawną. Równocześnie ze zmniejszeniem czasu pracy — *ustala się pewne minimum płacy zarobkowej* t. j. taką płacę, poniżej której żaden

pracujący nie może być zmuszony pracować. Usuwa się nadto próby fabrykantów obniżania wykwalifikowanym robotnikom płac do ustanowionego minimum, bo ustawa wyraźnie stwierdza, że celem jej jest:

„podniesienie konsumpcji produktów przemysłowych i rolnych przez podniesienie siły nabywczej ludności, zmniejszenie bezrobocia i łagodzenie jego następstw, poprawienie warunków pracy i użycie innych środków odbudowy przemysłu i ochrony zasobów naturalnych”.

Po raz pierwszy w historii robotniczego ruchu w Ameryce ustawa wyraźnie *zastrzega robotnikom prawo do zbiorowego układania się z przemysłowcami*, a dalej fabrykanci nie mogą zmuszać robotników do należenia do związków (uniji) przedsiębiorców („złoty” jakby nasze Z. Z. Z.) i nie wolno narzucać umów t. zw. „yellow-dog-contracts” — co było przekleństwem dla robotników od dziesiątków lat.

W praktyce oznacza to także *zniesienie pracy dzieci*. Dla nas w Europie na pozór drobna to reforma. Ale warto przypomnieć, że w Ameryce jest to *posunięcie rewolucyjne*, bo przecież tam ustawy o zakazie pracy dzieci były znoszone przez Sąd Najwyższy jako niekonstytucyjne. Ośrodkiem walk strajkowych było żądanie robotników o prawo do organizowania się i zawierania umów zbiorowych.

Praktycznie już na podstawie tej ustawy ramowej ustala się 40 czy 35

godzinne tygodnie pracy z minimum płacy od 12 do 14 dol. — zależy od przemysłu.

Obecnie odbywa się akcja zawierania t. zw. kodeksów pracy z poszczególnymi przemysłami.

Robi się nastroj odpowiedni. Akcja formalnie dobrowolna, ale wyrażenie zgody na przystąpienie — pociąga moc prawną i wyłamanie się grozi sankcjami karnymi. Nie podporządkowanie się grozi bojkotem. Ustawa jest na 2 lata, a prawo prezydenta do odbierania pozwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa (w razie wyłamania się) wygasa po roku.

W praktyce pod naporem potężnej opinii publicznej nawet największe trusty w zasadzie podpisują t. zw. „Kodeks Pracy”. Nie mogą jednak zgodzić się na jedno: na swobodne organizowanie się robotników w niezależne związki i co za tem idzie rokowania z przedstawicielami Pracy i na umowy zbiorowe. Krótszy dzień pracy nawet minimum płacy — może przeboleć kapitalista, choć nie jako prawo, ale rodzaj łaski (gestu) fabrykanta, ale aby zasiąść do układów z delegacją robotniczą, gdy nawet superarbitrem jest jego rząd — tego przetrwać Ford, Rockefeller czy inny Schwab (głowa trustu stalowego) nie może.

Dochodzi do tego, że *kapitalista robi opozycję swemu rządowi.*

Zygmunt Piotrowski.

Pożyczka wewnętrzna

„Dziennik Ustaw” z dnia 7 b. m. zawiera rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej.

Oto ważniejsze artykuły rozporządzenia:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia 6% -owej pożyczki wewnętrznej w nominalnej wysokości 120.000.000 złotych w złocie w obligacjach imiennych.

Art. 2. Cena sprzedaży obligacji 6% pożyczki wewnętrznej nie może być niższa, niż zł. 90 za 100.

Art. 3. 6% -owa pożyczka wewnętrzna podlega jednorazowemu wykupowi po upływie

lat 10 od daty jej wypuszczenia. Minister Skarbu może zarządzić przedterminowy całkowity lub częściowy wykup pożyczki po upływie lat 3 od daty jej wypuszczenia.

Art. 13. Wszystkie inne warunki 6% -owej pożyczki wewnętrznej, a w szczególności: termin otwarcia subskrypcji, cenę sprzedaży, sposób i warunki dokonywania wpłat należności za obligacje oraz termin wydania obligacji subskrybentom, termin dopuszczenia obligacji na giełdę, określenie warunków cesji i transakcji obligacjami — ustala Minister Skarbu.

Jakże było naprawdę z temi dożynkami w Spale?

Wczoraj podaliśmy za prasą „sanacyjną” opis dożynek w Spale, które miały wypaść wspaniale. Ale oto Prasowa Agencja Komunikacyjna w zupełnie innym świetle przedstawia uroczystość w Spale.

Wedle tej agencji organizacja dożynek w Spale wypadła

fatalnie.

Wymówienie pracy urzędnikom w spółce akcyjnej „Radocha”

Urzednicy warszawskiego biura spółki akcyjnej fabryki chemicznej „Radocha” otrzymali wymówienie posad na dzień 1 września, jednakże wymówienie to zostało cofnięte i przesunięte na dzień 1 października r. b. Wśród urzędników, — dotkniętych wymówieniem pracy, znajduje się jeden, który zatrudniony jest w tej firmie już 45 lat, a drugi około 35 lat. Urzednicy wystąpili do rady nadzorczej o przyznanie tym weteranom pracy odprawy w stosunku 1 miesiąca za każdy przepracowany rok. Decyzja rady nadzorczej nie jest jeszcze znana.

Równocześnie wymówiono również pracę urzędnikom fabryki „Radocha” w Sosnowcu, dokąd przenosi się zarząd spółki akcyjnej. Fabryka „Radocha” należy w 80 proc. do spółki eksploatującej monopol zapalczany w Polsce.

Komisarz organizacyjny izby ubezpieczeń

Minister opieki społecznej mianował komisarzem organizacyjnym izby ubezpieczeń społecznych zastępcę dyrektora departamentu, p. St. Makowieckiego. P. Makowiecki kieruje pracami nad wprowadzeniem w życie ustawy scalemowej o ubezpieczeniu społecznym. Do współuczestnictwa w tych pracach powołuje Ministerjum rzeczoznawców z poza grona swych urzędników, przedewszystkiem z pośród pracowników instytucji ubezpieczeniowych.

W Hitlerji

ARESZTOWANIA.

W Augsburgu wykryto tajną organizację młodzieży komunistycznej, która urządziła zebrania nocą na polach i w rowach. Aresztowano 10 przywódców. Podczas rewizji u jednej z kierowniczek organizacji spiskowej znaleziono listę członków organizacji. Stwierdzono przy tem, że składa się ona z 12 podgrup, liczących ogółem 70 członków.

W Lubecie aresztowano 7 b. członków socjalistycznego Reichsbanneru, oskarżonych o współudział w bojkocie. W swoim czasie zeznawali oni na korzyść reichsbannerowca, oskarżonego o napad na hitlerowca, na skutek czego oskarżony został wówczas przez sąd uniewinniony.

W Lipsku sąd skazał 20 komunistów na karę więzienia za nielegalne prowadzenie organizacji wolnomyslicielskiej. BURZLIWE ZAJŚCIE NA POSIEDZENIU SYNODU KOŚCIELNEGO.

Wczoraj obradował w Berlinie generalny synod kościoła ewangelickiego. W czasie wyborów i dyskusji doszło do gwałtownych scysji. W imieniu grupy „Ewangelija i naród” zgłaszano kilkakro-

tnie protesty z powodu niedopuszczenia do głosu przedstawicieli mniejszości. — Podczas debaty nad kwestią ustanowienia biskupstw krajowych zapanowała atmosfera niezwykłej napięta. Doszło do ostрых starć słownych, przyczem pa dały słowa „zdrada kraju”, „oboz koncentracyjne” i t. d.

Burzliwe sceny wzmogły się, gdy przystąpiono do dyskusji nad ustawą o urzędnikach i duchownych, zawierające m. in. paragraf aryjski i warunek prawomyslności narodowej. Przy ogólnej wrzawie przedstawiciele grupy „ewangelija i naród” opuścili salę obrad. Urzędy obsadzone zostały wyłącznie przez zwolenników hitlerizmu.

Na zakończenie synodu biskup krajowy Mueller wygłosił przemówienie, — zwrócone do ewangelików niemieckich, żyjących poza granicami Rzeszy. Mówca wspominał o walce, toczącej się na terenie okręgu klajpedzkiego, poczem, — zwracając się do współwyznawców ze Śląska i Gdańska, zapewnił ich, że Kościół pomaga im będzie w ich walce o narodowość.

Wzrost wpływów hitlerowskich w Austrii Czy Dollfuss ustąpi?

„Daily Express” omawia trudną sytuację gabinetu Dollfusa, podkreślając, że kanclerz austriacki może być zmuszony do ustąpienia, w związku z tarciami w łonie gabinetu i wzrostem nastrojów opozycyjnych. Podobno kanclerz wolałby ustąpić jaknajprędzej, lecz powstrzymuje go od tego myśl, że jego dymisja może rozpętać wojnę domową.

Ciężka sytuacja gospodarczo-finansowa i zmniejszenie ruchu turystów sprzyja wzrostowi nastrojów opozycyjnych w społeczeństwie i ułatwia propagandę hitlerowska. Pozatem, jak twierdzi dzien-

nik, znaczna część urzędników i policji sympatyzuje z ruchem hitlerowskim. Na wypadek, gdyby w Austrii odbyły się teraz nowe wybory „socjaliści narodowi” zyskaliby co najmniej 50 proc. oddanych głosów i staliby się najpotężniejszą partią w parlamencie.

W tych warunkach Anglja, która popiera niepodległość Austrii, winna rozpatrzyć sytuację w duchu obiektywnym. Również „Daily Mail” pisze o wzroście ruchu opozycyjnego w Austrii przeciw gabinetowi Dollfusa.

Prześladowanie dzieci polskich w Niemczech

Ag. Press donosi: Do Warszawy nadeszły z Niemiec wiadomości o przesladowaniu dzieci polskich przez władze hitlerowskie tylko z tego tytułu, że wyjeżdżali one w ciągu minionego lata na kolonie letnie do Polski.

Dyrekcja II gimnazjum w Berlinie usunęła ze szkoły ucznia J. Towernickiego dlatego, że bawił on z wycieczką

młodzieży polskiej z Niemiec w ciągu minionego lata w Polsce.

Również fabryki niemieckie stosują represje wobec robotników i robotnic polskich, którzy wyjeżdżali do Polski. Kilka wypadków zwolnienia z pracy z tego powodu zanotowano na terenie Lipska.

Rząd chiński zabronił odbycia kongresu przeciwwojennego

Z Szanghaju donoszą, że władze chińskie zabroniły odbycia kongresu przeciwwojennego, który miał obradować w tem mieście. Zakaz jest motywowany stanowiskiem delegatów sowieckich, którzy w ostry sposób krytykowali politykę rządu chińskiego wobec komunistów.

Władze koncesyj międzynarodowych postanowiły również nie dopuścić do odbycia kongresu na terenie tych koncesyj.

Podczas przyjazdu delegacji doszło do manifestacji komunistycznych.

Delegat angielski lord Marley usiłował uratować sytuację i uzyskać zezwolenie na odbycie kongresu pod warunkiem ograniczenia programu obrad do potępienia wojny. Wysłki jego jednakże nie osiągnęły powodzenia.

Obozy koncentracyjne w Rumunji

Według sprawozdań władz policyjnych, agitacja komunistyczna na terenie całej północnej Rumunji uległa w ostatnich czasach znacznemu osłabieniu.

Wzmogła się natomiast akcja skrajnych żywiolów hitlerowskich, prowadzona w dużej części przez żywiolów napływowych.

Prasa notuje pogłoski, o zamiarze władz utworzenia w Rumunji obozów koncentracyjnych dla wszelkiego rodzaju elementów wyrotowych.

Ofiary cylonu

Wskutek ostatniego huraganu w Brownsville, (Amer. Półn.), 32 osoby zostały zabite a przeszło 1500 odniosło rany.

Bunt w więzieniu

Z Bagdadu donoszą, że w więzieniu w Basorze wybuchł bunt, podczas którego 20 osób poniosło śmierć, a 7 jest ciężko rannych.

Lot okreżny dookoła Polski

Wczoraj rano uczestnicy 5-go Krajowego Lotniczego Konkursu Turystycznego wystartowali z lotniska Mokotowskiego do lotu okreżnego dookoła Polski.

Trasa lotu wynosi ogółem 3.605 klm. i przechodzi przez 25 lotnisk, na których zawodnicy obowiązani są lądować oraz przez dwa punkty kontrolne, gdzie muszą zrzucić meldunki.

W locie okreżnym nie wziął udziału pilot Onoszka z powodu złego stanu zdrowia ora zwycofał się z zawodów w Białej Podlaskiej pilot Korbel, z Aeroklubu Warszawskiego.

W Białymstoku wyczoła się z zawodów p. Sikorzanka, której samolot został uszkodzony. Pilotka i pasażer wyszli bez szwanku.

Zjazd konsulów honorowych Polski z 15 krajów Europy

W dniu 11 b. m. rozpoczęło się w Warszawie organizowany pod egidą ministerjum spraw zagranicznych zjazd honorowych konsulów Polski z 15-ty krajów Europy. Zjazd ma na celu bliższe zapoznanie tych konsulów, którzy pełnią swe funkcje honorowe, z życiem gospodarczym Polski oraz z istniejącymi w Polsce organizacjami gospodarczymi. Ogółem zapowiedziało udział w tym zjeździe 26 konsulów honorowych polskich z Europy.

Zjazd prezesów izb skarbowych w Warszawie

Minister skarbu, prof. Zawadzki, zwołał na dzień 8 września r. b. zjazd prezesów izb skarbowych z całego kraju. Przedmiotem narad będzie projekt nowej ordynacji podatkowej oraz kwestje związane z nową pożyczką wewnętrzną. Jak informują agencje PRESS — projekt ordynacji podatkowej, — jednolitej dla całego państwa, został już ostatecznie uzgodniony i opracowany przez władze skarbowe.

Sjonistyczna zdrada

Wielki był krzyk dookoła żydowskiego bojkotu hitlerowskich Niemiec. Masowe zgromadzenia, przenośne konferencje, apele prasowe, płomienne odezwy, nalepki w oknach wystawowych sklepów żydowskich głosiły światu, że Żydzi całego globu ziemskiego prowadzą i prowadzić będą moralny i materialny bojkot „Trzeciej Rzeszy”. „Nie kupuj towarów niemieckich”, „Nie sprzedawajmy wyrobów niemieckich” głośno na ulicy żydowskiej, na łamach gazet żydowskich. A prym w tej propagandzie dzierżyła. *Wszczęświatowa Organizacja Sjonistyczna*. Ona wzięła żydowski bojkot hitlerowskich Niemiec pod swoją opiekuńcze skrzydła, i ona go też złamała.

Na praskim kongresie sjonistycznym pękła bomba. Jeden ze sjonistycznych przywódców Rupin podał do wiadomości publicznej, że oficjalnie czynniki sjonistyczne zawarły z rządem hitlerowskim układ, dotyczący pewnych, drobnych zresztą, ulg dla emigrantów palestyńskich. Poza faktem prowadzenia przez sjonistów oficjalnych rokowań z brumatinymi katami, z mętnych wywodów Rupina wnioskować można było, że Hitler przyznał owe indywidualne udogodnienia materialne dla palestyńskich emigrantów za wysoką, bardzo wysoką cenę. Za cenę złamania *gospodarczego bojkotu faszystowskich Niemiec*. I wnioski te okazały się ze wszech miar słuszne. Bo świeżo ogłoszone przez Minister. finansów Rze-

szy oficjalne rozporządzenie, dotyczące emigracji żydowskiej z Niemiec do Palestyny, stwierdza, iż wspomniany układ ma charakter *kompensacyjny*, gdyż wzamian za „ulgi” dla emigrantów żydowskich, oficjalnie czynniki sjonistyczne zobowiązały się do regularnego importu towarów niemieckich do Palestyny. A więc jasno i wyraźnie. *Sjonisci złamali bojkot gospodarczy hitlerowskich Niemiec*. Dla czyjej korzyści? Dla kilkudziesięciu, czy kilkuset żydowskich kapitalistów, bankierów, wielkich kupców i przemysłowców, którzy w myśl tego układu, za cenę złamania bojkotu przez ogół żydowski, będą mogli *wywieźć z Niemiec swe krociowe majątki*.

Wołanie o bojkot hitlerowskich Niemiec okazało się pustym krzykiem. Z pod reklamowanej troski sjonistów o „narod żydowski” wyrzała niedwuznacznie istotna ich troska: troska o zabezpieczenie i nienaruszalność kapitałów żydowskiej *burżuazji*.

A „bojowo nasrojony” kongres sjonistyczny tej kapitulacji przyklasnął. Z entuzjazmem przyjął do wiadomości oświadczenie Rupina i olbrzymią większością głosów, niemal cały, powziął w sprawie niemieckiej rezolucję, w której *nie ma ani słowa o gospodarczym bojkocie brumatinych Niemiec*.

Równocześnie obradująca w Paryżu Konferencja Socj. Międzynarodówki Robotniczej, powzięła w sprawie Niemiec, męskie i stanowcze rezolucje. Poza wszczęświatowemi demonstracjami w dniu 9 listopada b. r. przeciw faszystom i hitleryzmowi w szczególności, postanowiono zorganizować i prowadzić, bardzo często istniejący już dziś samorzutnie, *robotniczy bojkot gospodarczy hitlerowskich Niemiec*. Klasowo zorganizowani robotnicy w Amsterdanie i Nowym Jorku, w Paryżu i Warszawie, w Pradze i Madrycie, łamią i będą łamać siłę gospodarczą Hitlera i jego rządu, przyspieszając kres faszystwu i wyzwolenie proletariatu i społeczeństwa niemieckiego.

I może dobrze się stało, że sjonisci jawnie złamali żydowską akcję bojkotową, prowadzoną dotąd li tyl-

ko z nacjonalistycznego punktu widzenia, może dobrze się stało, że *nacjonalizm niemiecki i żydowski* znalazły wspólny język. Bo dzięki temu nie potrzebujemy już obawiać się, by nasz, z przesłanek *socjalistycznych i humanitarnych* wychodzący, bojkot Hitlerji nie był utożsamiany z narodowym bojkotem żydowskim. Przedewszystkiem zaś obecnie, po zdradzie sjonistycznej, wyraźnie już okazuje się, że *jedyną realną siłą*, prowadzącą na światową skalę zakrojoną walkę gospodarczą z hitleryzmem jest wyłącznie międzynarodowy proletariatus *socjalistyczny klasowy ruch robotniczy*.

Juljusz Gans.

Chłopcy zamiast robotników Utrwalanie kryzysu na wieki

W krajach dyktatorskich lub zarażonych dyktaturą przyjęła się obecnie zwyczaj wyzyskiwania bezrobotnych do darmowych robót. Robotnikowi trzeba za pracę zapłacić, ale bezrobotny, który już wszystkie źródła wyczerpał i śmierć głodową w oczy mu zagłada, pójdzie pracować za byle co, za łyżkę komito wej zupki, za spleśniały chleb i t. p.

Kośmi bezrobotnych osusza Mussolini bagna Pontyńskie; bezrobotnymi zapelniał Hitler swe obozy pracy, a i u nas już krzątają się, aby robotników zastąpić zdeklasowaną armią bezrobotnych. Okazuje się bowiem, że kryzys i bezrobocie także mogą być dobrym interesem.

Z dorosłymi robotnikami sprawa jednak nie idzie tak gładko, jakby sobie tego życzyli. Zdają oni sobie sprawę, że obniżają cenę siły roboczej, tego jedynego majątku, jaki robotnik posiada, oraz że w ten sposób nigdy już nie wyratujemy z kryzysu.

Łatwiej przeto trafić do młodocianych, którzy nigdy jeszcze nie pracowali i z nich zorganizować „kadry robotnicze”.

Tej roboty podjął się Związek Strzelecki, który stworzył na Pradze oboz z 285 chłopców.

Chłopcy ci wykonywują roboty za swoich ojców i braci, którzy kazaliby sobie za tę pracę zapłacić po 5 czy 6 złotych dziennie. Chłopcy są tańsi!

Szczegóło o tym obozie ceniemy z „Kurjera Porannego”, który daje opis otwarcia obozu w dn. 1 b. m.

Jakiego rodzaju pracę pełnią uczestnicy obozu?

Wysłani są zespołami do wszelkich prac o charakterze użyteczności publicznej

Symulant

W krakowskim „Ilustrowanym Kurjerze Codziennym” z dn. 7 b. m. znajdujemy sprawozdanie z procesu niejakego Franciszka Rózewicza w Poznaniu, oskarżonego o żonobójstwo.

W opisie przewodu sądowego znajdujemy następujący ustęp:

„Po odczytaniu aktu oskarżenia przedwodniczą sędzią Sośniaki ustala personalia oskarżonego, który jednak za całą odpowiedź znajduje słowa: „Ja chcę iść do żony, która jest ugroj”. To zdanie oskarżony powtarza kilkakrotnie. W czasie czytania aktu oskarżenia Rózewicz krzyknął kilkakrotnie: „Niech żyje Marszałek Piłsudski”. Wreszcie na dalsze pytania odpowiada, że nazywa się Grzankowski, urodził się w roku 2301 w Brazylii. Wobec tak jawnego symulowania obłędu...”

Według tedy „I. K. C.” okrzyk „Niech żyje Marszałek Piłsudski” jest jednym z dowodów symulowania obłędu.

Dużo mamy w Polsce takich symulantów!

Marsz. Piłsudski w Zaleszczykach

Dnia 4 b. m. p. minister Spraw Wojsk marszałek Piłsudski wyjechał do Zaleszczyk.

Niektóre dzienniki wiadomość o tym wyjeździe zaopatrzyły uwagą, że chodzi tu o kilkudniowy wypoczynek na Południu.

dotrzymać umowy i nie zaangażował wy nalazcy na obiecanych warunkach a dał mu jedynie posadę dozorcę w warsztatach, którą wynalazca odrzucił.

Gdy Statler zwrócił się do Urzędu patentowego celem opatentowania swego wynalazku z przerwaniem dowiedział się, że patent został już wykupiony przez gen. Porzeckiego i inż. Bielskiego i został sprzedany innemu państwu.

Zrozpaczony wynalazca wystąpił o odszkodowanie. Dodać należy, iż znajduje się on w skrajnej nędzy.

W śledztwie gen. Porzecki twierdził, iż wynalazek Statlera był nieudatny a opatentowany przezeń i przez inż. Bielskiego wynalazek nie miał nic wspólnego z wynalazkiem Statlera.

Proces z powodu śmierci oskarżonego inż. Bielskiego, odroczone.

I. K.

Przegląd prasy

DOBRCZE CZY ZŁE?

P. Herriot, były premier francuski, bezwzględnie jeden z wybitniejszych polityków francuskich, oraz przewodniczący komisji zagranicznej parlamentu francuskiego, jeździ obecnie po Sowieciech. Nie ulega wątpliwości, że zbliżenie pomiędzy Sowieciami a Francją jest jednym z ogniw w łańcuchu paktów i porozumień, z jakimi od pewnego czasu występują Sowieci na arenie politycznej świata.

„Głos Narodu” pisząc o zbliżeniu francusko - sowieckim, zaznacza:

„Nie naszą jest rzeczą bawić się w przewidywania, czy i w jakiej mierze te nadzieje i oczekiwania życie przyberze w realne kształty. Wystarczy nam sam fakt, że następuje dalsze zbliżenie fran-

cusko - sowieckie, co nie może być obojętne dla dalszego rozwoju stosunków międzynarodowych i co ze stanowiska polityki polskiej zasługuje także na baczną uwagę”.

Rzeczka naszego M. S. Z. jest obecnie przewidzieć, czy to zbliżenie wyjdzie na korzyść Polski, czy nie. Czy Polska będzie w tym odrestaurowanym przedwojennym przymierzu francusko - rosyjskim tym trzecim w związku, czy też oparcie się Francji na Wschodzie o imperjum sowieckie, uczyni przymierze z Polską bardziej luźne, jeżeli nie zupełnie zbędne.

DALEKOWIDZ

„Czas” krakowski, jak to zazwyczaj u starszawych panów się zdarza, jest dalekowiedzem, natomiast źle widzi, zbliżka. Widzi doskonale co się np. dzieje po tamtej stronie naszej zachodniej granicy, a nie widzi, co się u niego pod samym nosem dzieje.

Pisząc o mowie norymberskiej Hitlera, „Czas” zaznacza:

„Ustrój ludzkości opiera się zatem, — zdaniem Hitlera — na elicie. Są rasy wyższe i niższe, — i tylko pierwsze mają prawo rządzić drugimi. Ale i w obrębie każdej rasy istnieje hierarchia, uzdolnienia — i do rządów mogą być powołane tylko jednostki wyzszorzędne. Ogół ma posłusznie spełniać rozkazy i zarządzenia elity. — Nie wskazał jednak Hitler — jakie kryteria są decydujące dla formowania elity; ta bowiem elita, która obecnie panuje niepodzielnie w Niemczech, ma skład tak różnorodny, że sięga nawet do mętów społeczeństwa”.

Przenaszamy za nieskromne pytanie: Czy tylko elita Hitlera tak „głęboko” się ga?

KRYZYS NIE ZAJĄC.

„Naprząd” nawiązuje do pogłosek, jakie latem obijały się po Polsce, że rząd zwoła nadzwyczajną sesję sejmową. Dzisiaj nikt się nie łudzi już, że będzie nadzwyczajna sesja. Bo komu ona potrzebna? Jest przecież namastka parlamentu w postaci klubu BB.

Czytamy tedy w „Naprzędzie”:

„Widocznie zwyciężyła w sferach sanacyjnych opinia, że kryzys nie zajac i nie uciekanie albo że przetrzymało się tyle, przetrzyma się jeszcze do jesieni. A w jesieni? Znajdzie się inna pociecha. Przedewszystkiem odroczy się sesja na miesiąc i będzie się znowu — czekało. Potem przyjdzie na tapet dyskusja o budżecie, dyskusja czysto teoretyczna, ponieważ ostatnie lata nauczyły, że z tej dyskusji i z tych uchwał nie praktycznego nie wychodzi. W ten sposób czas będzie schodził, ludzie coraz więcej się przyzwyczajają, będzie można spokojnie latać dziury zapomocą oszczędności, redukcji, pożyczek i t. p. rzeczy, o znaczeniu jednodniowym, bez wniesienia w głąb położenia. Zajmie się opinie zmianą konstytucji, aby zapomniela o nędzy”.

A jeżeli ten wypróbowany środek raz zawiedzie?

x. y. z.

Zaległości podatkowe będą rozłożone na lat 10

Jak nas informują, Min. Skarbu opracowuje projekt dekretu o rozłożeniu zaległości podatkowych powstałych w czasie do 1 października 1931 r. na lat 10. Dekret ma być ogłoszony w przyszłym miesiącu.

PRZYCHODNIA SPECJALNA

DR. **D. GISERA**
MED.
B. Asystenta Kliniki Berlińskiej
CHMIELNA 47 (2-gi dom od Dworca Głównego)
WENERYCZNE (specjalnie chroniczne)
skórne, pęcherza, niemoc płciowa, analizy krwi, moczu. Zapobieganie. Diatermia. Sollux. Lampa kwarcowa. Od 9—2 i od 4—9 wiecz. Porada 4 zł.

Dr. M. USPIENSKI CHIRURG-GINEKOLOG

powrócił

Przyjmuje w domu **Wspólna 37 m. 3.**
w lecznic, **Marszałkowska 1.**
Ambulatoryjne leczenie zylaków nóg i hemoroidów. 250

Poradnia Świadomego Macierzyństwa

przeniesiona została na ul. **Leszno 23**
Zapobieganie ciąży, leczenie chorób kobiecych i bezpłodności, porady przedślubne. Wtorek, czwartek, sobota—10—11, poniedziałek, środa, piątek—5—8
Porada 3 zł. 510

Podziękowanie

Wszystkim Towarzyszkom, Towarzyskom i Organizacjom, a w szczególności Zarządom Głównym: Związku Zawodowego Kolejarzy, Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego, Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych, Stowarzyszenia b. Więźniów Politycznych, Związku Pracowników Użyteczności Publicznej składają gorące podziękowanie za udzieloną pomoc pieniężną na organizację obozów letnich

Koło Przyjaciół Czerwonego Harcerstwa T. U. R. i Rada Krajowa Czerwonego Harcerstwa T. U. R.

Koniec Czumy

Czytelnikom naszym jest dobrze znane nazwisko p. Andrzeja Czumy, swego czasu wydalonego z Partji. Poszedł do komuny, gdzie doigrał się procesu. Skazany na więzienie, udał się pod opiekun cze skrzydła p. Moraczewskiego. Aż wreszcie i tam „zrobił swoje”.

(W ostatnim numerze solidarystycznego „Frontu Robotniczego” czytamy:

„Za wykroczenia natury moralnej i organizacyjnej, a w szczególności:

1) za popełnione w „Związku Zawodowym Pracowników Przemysłu Odrzutowego w Polsce” nadużycia pieniężne na ujawnioną dotychczas kwotę 412.83 zł.,

2) za samowolną, a złą gospodaręk pieniężną w „Związku Zawodowym Robotników Przemysłu Włókienniczego w Polsce”,

3) za nadużycie zaufania w dziedzinie pieniężnej w „Związku Zawodowym Pra-

Z sali sądowej

Generał oskarżony przez pokrzywdzonego wynalazcę

W wydz. cywilnym sądu okręgowego rozpatrywano wczoraj sensacyjną sprawę, o której pisał niedawno „Robotnik”

Powództwo zostało wniesione przez 85-letniego Józefa Statlera przeciwko generałowi Porzeckiemu i inż. Bielskiemu o wykroczenie wynalazcu dla rozbijania pocisków.

W 1928 roku Statler zgłosił się do Cytadeli, gdzie demonstrował przy pomocy swego wynalazku 200 pocisków.

W myśl zawartej umowy miał za swój wynalazek otrzymywać 1000 zł. miesięcznie. Obecni byli przy eksperymetach gen. Porzecki i inż. Bielski.

Jak mówi skarga gen. Porzecki nie

Już dzisiaj nikt nie wątp. o tem, Zbyteczne długie są wywody:

Powietrzna podróż samolotem
To szczyt szybkości — szczyt wygody!

Przed nowym strajkiem robotników budowlanych

Strajk pracowników budowlanych w Warszawie, który wybuchł przed paru tygodniami, był przerwany w nadziei na wiązanie bezpośrednich rokowań między stronami. Ponieważ rokowań tych dotąd nie nawiązano, robotnicy budowlani ponownie zapowiadają proklamowanie

strajku w najbliższych dniach. Wobec tego inspekcja pracy ponawia starania o nawiązanie kontaktu między stronami. Niebawem spodziewać się należy konferencji porozumiewawczych w tej mierze.

Strajk Rob. Przem. Skórzanego

Centr. Zw. Rob. Przem. Skórzanego i Zaw. Pokrewnych w Polsce Oddział IV Warszawa (Chłodna 14). zawiadamia, iż akcja strajkowa została rozszerzona na sekcje żydowskie: szpilkowe

i teksowe, na kamazników i na prowincję.

Dziś o godz. 4 pr. w lokalu Związku odbędzie się zebranie strajkujących.

Z sali sądowej

Nieszczęśliwą matkę skazano na 6 miesięcy więzienia

Sąd Okręgowy rozpatrywał wczoraj niezwykle tragiczną sprawę. Na ławie oskarżonych zasiadła pracząca, Marja Kryńska, oskarżona o podrzucenie na mrozie przed przytulkiem trojga małych dzieci. Biedactwa były lekko ubrane i bez palt, tak, że tylko z trudem udało się je uratować przed śmiertelnym przeziębieniem. Ponieważ najstarsze z dzieci, 7-letnie, zdradziło nazwisko matki, policja odszukała ją. Nieszczęśliwa kobieta z płaczem oświadczyła przed

sądem, że po śmierci męża głodowała wraz z dziećmi, a nie widząc innej drogi do ratowania maleństw od śmierci głodowej, zdecydowała się na pozostawienie ich pod przytulkiem, mając nadzieję, że tam się nimi zajmą.

Sąd skazał nieszczęśliwą matkę na 6 miesięcy więzienia, nie zawieszając jej nawet kary, jak to zwykle w podobnych sprawach praktykuje.

A może jednak Dunikowski robi złoto?

Dziennik „Petit Niçois“ ogłasza artykuł Dunikowskiego, w którym wyznacza wyjątki zasady naukowe swego wynalazku. Dziennik ze swej strony uzupełnia wywody Dunikowskiego komentarzem, w którym zapoznaje czytelników z metodą wydobywania złota. Polega ona na działaniu wysokiej temperatury do 1.400 stopni na znajdujący się w obrębie pola magnetycznego minerał, który pod działaniem temperatury w specyficznych warunkach może dać złoto. Kruszec, otrzymany w ten sposób, różni

się jednak od prawdziwego złota widmem przy analizie spektralnej oraz punktem topności, która w metalu Dunikowskiego jest o 230 stopni wyższa. Według doniesień „Petit Niçois“, badania naukowe przeprowadzić miał ekspert konsorcjum szwedzkiego, które zainteresowało się metodą Dunikowskiego. Również grupa finansistów amerykańskich pertraktuje z wynalazcą. Decydujące próby odbędą się w Szwajcarii w obecności uczonych szwajcarskich, niemieckich i włoskich.

Rewolucja na Kubie trwa

NOWY JORK (PAT). Donoszą z Hawany, iż w armii kubańskiej wybuchł bunt. Na czele ruchu stanął sierżant Batista. Do buntu przyłączyli się uczniowie i podoficerowie szkoły morskiej, którzy ustawili na rogach ulic karabiny maszynowe, zagradzając w ten sposób drogę wojskom wiernym rządowi, które zostały wysłane, celem stłumienia buntu. Buntownicy dążą jakoby do utworzenia rządu „prawdziwie rewolucyjnego“. Jest możliwe, że rząd kubański zwróci się do Stanów Zjednoczonych z prośbą o interwencję.

LONDYN (ATE). Z Waszyngtonu donoszą, że rząd amerykański wysłał krążownik i 3 kontrotorpedowce ku wybrzeżom Kuby, aby, w razie potrzeby, bronić interesów obywateli amerykańskich. Ostatnie zaburzenia na Kubie wzbudzi-

ły wielkie zaniepokojenie w kołach politycznych Waszyngtonu.

HAWANA (PAT). Wyłoniona została junta rewolucyjna, złożona z 19 członków, która wybrała 5-ciu komisarzy, mających piastować władzę wykonawczą na Kubie.

LONDYN (PAT). Według wiadomości z Hawany, nowa rewolucja kubańska, rozpoczęta onegdaj, dokonała się tym razem bez przelewu krwi i bez oporu. Na czele rewolucji stoją prócz sierżanta Batisty, prof. uniwersytetu St. Martin, oraz radykalny dziennikarz Carbo. Głównym czynnikiem obecnej rewolucji są żywioły radykalno-społeczne, wybrające kierunek socjalistyczny, lecz nie komunistyczny. W rewolucji czynną rolę odegrały zwłaszcza niższe szczeble wojskowe, na czele których stoi Batista.

owy minister w U. S. A.

A. Sumner Welles, dotychczasowy poseł Stanów Zjednoczonych na Kubie, mianowany został sekretarzem stanu.

Welles był „opiekunem“ rewolucjonistów, którzy wypędzili Niemieckiego Stanom prezydenta Machado.

Konfiskata „Robotnika“

Pierwsze wydanie wczorajszego numeru naszego pisma uległo konfiskacie za ustęp ze sprawozdania z procesu kobryńskiego, za ustęp z tytułu wiadomości zagranicznej, za ustępy z wiersza Ciepłńskiego oraz za trzy wiadomości prowincjonalne.

Jest to 335 konfiskata za rządów pomajowych, a 75-ta w roku bieżącym.

Faszizm w Japonii

Rada ministrów w Japonii odbyła posiedzenie celem omówienia sprawy ewentualnej reorganizacji rządu. W obradach wzięli udział przedstawiciele admiralacji i sztabu generalnego. Starły się dwa poglądy: za utworzeniem „dyktatury narodowej“ i za utrzymaniem systemu parlamentarnego. Ten ostatni pogląd reprezentowany był przez ministra finansów. Takanaszi, który jednak znalazł się w mniejszości.

Spodziewana jest rekonstrukcja rządu, która pociągnie za sobą prawdopodobnie ustąpienie ministra Takanaszi, oraz ministra spraw zagranicznych, bar. Uszida.

Katastrofalny wylew w Indiach

Szkody wynoszą miliony funtów

Z Bombaju donoszą, że wylew rzeki Indus spowodował ogromne szkody, ocenione na kilka milionów szterlingów. Wzbierające gwałtownie wody rzeki zalały okolice Hukhary i Mirzapory.

Tysiące ludzi pozostało bez dachu nad głową. Liczne grupy robotników strzegą dniem i nocą tam i nasypów, — które są ustawicznie wzmacniane. W szczególności w Hajderabadzie niebezpieczeństwo powodzi jest groźne.

Walki socjalistów z nacjonalistami w Belgii

Z Brukseli donoszą, że w Dondermonde doszło do poważnego starcia ulicznego pomiędzy grupą młodych nacjonalistów flamandzkich a socjalistami. Po obu stronach znajduje się wielu rannych.

Dopiero po dłuższym czasie policji udało się rozdzielić walczących.

W cieniu szubienicy Sąd doraźny w Poznaniu

Przed sądem okręgowym w Poznaniu stanął wczoraj Franciszek Rózewicz, oskarżony o skrytobójcze zamordowanie swej żony Pelagii.

Morderstwa dokonał oskarżony na tle niesnasek rodzinnych. Rozprawa toczyła się w trybie doraźnym. Wyrokiem sądu Rózewicz skazany został na karę śmierci oraz na utratę praw. Obrońcy skazanego zwrócili się do Prezydenta o ułaskawienie.

Pokwitowanie

NA ROBOTNICZE TOW. PRZYJACIÓŁ DZIECI

W rocznicę śmierci Ignacego Frejlicha składa córka 30 fr. fran. = zł. 10,50.

NA „NASZ FUNDUSZ“

B. R. zł. 20.—

NA FUNDUSZ PRASOWY

H. Tomaszewski i Krukman zł. 5.—

Nieudała wyprawa włamywaczy do lwowskiego Z. U. P. U. Jeden włamywacz zabity

Nocy wtorkowej rozegrała się koło Parku Krakowskiego we Lwowie walka policji z włamywaczami.

Posterunkowy policji p. Cieślak, przechodząc ul. Pomorską, w czasie służby patrolowej, zauważył w domu pod nr. 1 na I piętrze w jednym z mieszkań palące się światło oraz otwarte okno.

Zaciekawiony tem, że z lokalu należącego do lwowskiego Z. U. P. U., dochodzi jakiś podejrzany szmer, wezwał dozorcę domu. W trakcie gdy policjant rozmawiał z dozorcą, został zasypywany strzałami z przeciwnej strony ulicy. W czasie obopólnej strzelaniny z okna I piętra wyskoczył na chodnik jakiś osobnik i przyłożył się do mężczyzny, stojącego na czatach.

Wówczas obaj ci osobnicy poczęli strzelać do policjanta, który w dalszym ciągu również odpowiadał strzałami. W pewnym momencie wyskoczył z okna na chodnik trzeci osobnik, usiłując widocznie przyłączyć się do osobników, rażących ogniem rewolwerowym posterunkowego. Wówczas policjant strzelił dwukrotnie z rewolweru. Strzały były celne, gdyż osobnik runął twarzą na ziemię i po chwili począł broczyć krwią, w kilka zaś minut wyzionął ducha.

Niebawem wśród pustej ul. Pomorskiej poczęli gromadzić się koło policjan

ta, pobudzeni mieszkańcy i przechodnie. Zauważyli oni leżącego na bruku ulicznym przed samym oknem, z którego wyskakiwał, mężczyzna, nie dającego żadnych oznak życia, w wieku około lat 30 w rękawiczkach i kapeluszu, opodal zaś na jezdni leżał t. zw. rak, narzędzie służące do rozpruwania kasy.

Przybyłe władze policyjne przeszły do biur ZUPU. Gdy weszli do ubikacji, gdzie mieści się kasa ogniortwa, uderzyli ich straszny nieład, porzucony na podłodze telefon i akta kancelaryjne. W kącie widniała odsłonięta kasa ogniortwa z rozprutym pancierzem, opodal zaś leżał zwinięty drut, po którym widocznie włamywacze dostali się do okna, którego lućki były odchyłone, co ułatwiło im otwarcie okna, a następnie wejście do wnętrza biur.

Po stwierdzeniu, że włamywaczom nie udało się dostać do kasy, prowadzący śledztwo opuścili lokal biurowy, — przetrzaszając następnie sąsiednie tereny, szukając reszty członków szajki. — Stwierdzono, że padło około 25 strzałów, a to 16 ze strony włamywaczy, 9 zaś ze strony posterunkowego. W zabitym osobniku rozpoznano zawodowego włamywacza kasowego Jana Munlika z Krakowa.

„...Czapka gore“

BERLIN (PAT). Wiadomość o zapowiedzianej na 18 b. m. konferencji ministrów francuskich i angielskich z udziałem Normana Davisa w Paryżu wywołała tu duże zainteresowanie, a nawet pewne zaniepokojenie.

Prasa rozpisyje się szeroko o przypuszczalnych tematach tych rozmów, dając przytem wyraz swemu niezadowoleniu z przychylnego stanowiska, jakie zaznacza się coraz mocniej w Londynie i Waszyngtonie w stosunku do francuskiego projektu kontroli zbrojeń.

Powtarzane są znane zastrzeżenia Niemiec przeciwko temu projektowi, a „Deutsche Tageszeitung“ zapewnia, że

zarówno w Londynie jak i w Paryżu zdają sobie jasno sprawę, że rząd Rzeszy nie zgodzi się bezwzględnie na żadną kontrolę bez równoczesnego rozbrojenia się mocarstw. Rozpowszechnianie przez Paryż wiadomości o tajnych zbrojeniach w Niemczech określane jest, jako system wytwarzania nastroju paniki w Londynie, celem przygotowania terenu do zastosowania represyj przeciwko Niemcom.

Prasa daje wyraz swemu zdziwieniu, że już nietylko we Francji, ale i w Anglii nie mają zaufania do pokojowych zamiarów Niemiec.

Rekordy i katastrofy lotnicze

PARYŻ (PAT). Według doniesień z Pensylwanii, lotnik O'Meharo na szybowcu osiągnął nowy rekord, wykonując 43 loppingi podczas 30-minutowego lotu.

PARYŻ (PAT). Lotnik amerykański Weddele usatlił onegdaj rekord szybkości dla aeroplanu, osiągając 491 km. na godzinę.

BERLIN (PAT). W Neustrelitz uległ katastrofie samolot sportowy, przy czym pilot poniósł śmierć na miejscu.

LONDYN (ATE). Z Chicago donoszą o śmiertelnym wypadku, którego ofiarą padła znana 36-letnia lotniczka Florence Klingensmith. Katastrofa wydarzyła się podczas wczorajszego meetingu, u-

rażonego z okazji wystawy światowej. Podczas wyciągu na 100 mil lotniczka z niewyjaśnionej dotychczas przyczyny spadła z wysokości 300 metrów z aparatem na ziemię, gdzie poniosła śmierć na miejscu.

MOSKWA (PAT). O godz. 9.30 na południe od miasta Podolska około stacji Łopastnia, w wyniku katastrofy samolotowej zginęło 8 ludzi: Zastępca komisarza ciężkiego przemysłu i szef urzędu przemysłu lotniczego Baranow wraz z żoną, szef awiacji cywilnej Holman, jego zastępca Pietrow, dyr. fabryki samolotów, Gorbunow, członek prezydium Gosplana, Zarzar, pilot Dorfman i mechanik Plotnikow.

W administracji „Robotnika“, ul. Warecka 7, i w Księgarni Robotniczej, ul. Czerwonego Krzyża 20, można nabyć książkę

HENRYKA SWOBODY
PIERWSZE PIĘTNAŚTOLECIE
POLSKI NIEPODLEGŁEJ (1918—1933)
519 Zarys dziejów politycznych. Str. IX + 436. Cena Zł. 3.80

Płaskorzeźba Stefana Batorego na Wawelu

Popiersie marmurowe króla Stefana Batorego w płaskorzeźbie dłuta artysty rzeźbiarza A. Madeyskiego.

Płaskorzeźba ta wmurowana została w loggii drugiego piętra na Wawelu.

Nakładem naszego Wydawnictwa ukazała się książka

OTTONA BURGA
W SŁUŻBIE JUNKRÓW PRUSKICH
CENA Zł. 5.

Sprzedż w Administracji „Robotnika“ i w Księgarni Robotniczej, Czerwonego Krzyża 20

Wręczenie pucharu Narodów jeźdźcom polskim w Rydze

Lotewski minister spraw zagranicznych wręcza przechodni puchar Narodów zwycięskiej ekipie polskiej. Skład eki-

py: kpt. Biliński, por. Ruciński, por. Pohorecki i por. Czerniawski.

Zdrowe zęby: Chlorodont

Nocna wyprawa włamywaczy na mieszkanie rabina i co z tego wynikło

Lokatorzy ołbrzymiej kamienicy przy ul. Nowolipki 54, zaalarmowani zostali wczoraj około godziny 3-ej krzykami: „Ratunku! Do zorca”. Jednocześnie rozległ się brzęk szyby, wybitej w mieszkaniu rabina, Dawida Kleinera, położonym na I-szym piętrze.

Dozorca, Paulin Siwiński, przypuszczając, że to złodzieje zakradli się do rabina, wyszedł z mieszkania do bramy, pilnując, aby złodzieje nie uciekli.

Na wszczęty alarm, złodzieje, którzy byli już w mieszkaniu rabina, świecąc latarkami elektrycznymi, uciekli po schodach na strych a następnie na dach domu. Obudzeni ze snu niemal wszyscy lokatorzy, dopadli do okien. W pewnej chwili ktoś, ujrzawszy światło z latarki na strychu, krzyknął: „O! pali się!”. Okrzyk ten usłyszał lokator, Maurycy Ranoman, mieszkający w pobliżu strychu który zaalarmował pogotowie I-go oddziału straży.

W kilka minut później przyjechała straż, która stwierdziwszy, że alarm był fałszywy, zapisała nazwisko wzywającego straż lokatora.

Badany w tej sprawie rabin Kleiner, ze-

znał przed przybyłą policją, co następuje: Wkrótce po ułożeniu się do snu, t. j. około godz. 2-ej, usłyszał podejrzane szmery kroków kilku osób, skrzypnięcie podłogi, oraz szmer wskutek potrącenia nogą spluwaczki. Upewniwszy się, że w mieszkaniu są złodzieje, rabin, jak zeznał, ponieważ jest słaby i nerwowy—zastanowił się, co robić, udawać śpiącego i chrapać, czy też momentalnie zerwać się i wszcząć alarm. Przeczując, że włamywacze muszą być uzbrojeni, Kleiner nie zrywał się, lecz czekał, co będzie dalej. Po chwili zauważył, że klucze od szaf, które były pod poduszką, znajdowały się już nad brzegiem, przy kółdrze. Wsunąwszy klucze znowu pod poduszkę rabin otworzył o- czy, i ujrzał w szparze otwartych drzwi z gabinetu do sypialni, smugę światła elektrycznej latarki. Nie czekając, aż włamywacze wejdą do sypialni, Kleiner zerwał się, ażeby zamknąć drzwi na klucz, lecz nie mógł tego uczynić, gdyż klucz zaczął się. Wtedy dopadł do okna i wybijając łokciami szyby, zaczął wzywać pomocy.

Zerwana ze snu żona rabina, przypuszczając, iż mąż dostał pomieszenia zmysłów,—przytrzymała go. Wtedy Kleiner powiedział żonie, iż w mieszkaniu są złodzieje. Usłyszawszy trzask zamykanych drzwi, rabin wraz z żoną weszli do gabinetu a następnie do przedpokoju. Włamywaczy już nie było. Okazało się, że dostali się oni do mieszkania, po uprzednim wycięciu otworu świdrami w drzwiach przy zamku, po czym sięgnęli ręką, otworzyli zatrask, drzwi z klucza i zdjęli sztabę. Włamywacze nie zdołali nic jeszcze zrabować. Prawdopodobnie planowali oni dokonać zamachu na gotówkę, weksle lub biżuterję, które zaufane osoby przynoszą do rabina na przechowanie.

Uczenica pod tramwajem

Wczoraj rano, przy zbiegu ul. Grochowskiej i Podskarbińskiej, pod elektrowozów linii „23”, w czasie przebiegania przez tor, dostała się 8-letnia Stanisława Przymowiczówna, uczenica. Lekarz Pogotowia stwierdził złamanie prawego uda i ogólne połuczenie. Po opatrunku przewieziono niebezpieczną do szpitala im. Bersonów i Baumanów.

Odchodzą od życia...

20-l. Pelagja Bieniecka, napiła się esencji octowej, na dworcu Wschodnim.

W restauracji „Bar dla Wszystkich” targnął się na życie 20-l. Zdzisław

Wojda, szeregowiec 1-go pułku lotniczego w Mokotowie. Wojda postrzelił się z rewolweru w kłkę piersiową.

27-l. Antoni Pączkowski, napił się lugu w bramie domu Leszno 50.

Czas odnowić prenumeratę na miesiąc wrzesień

Co wyświetlają kina?

AMOR (Elektoralna 45): „Pociąg samobójców”.
ANTINEA: „Złota maska” i „Gwiazdzista eskadra”.
APOLLO: „10-ty kochanek”.
ARENA: „Ziemia pragnie...”.
ATLANTIC: „Szaleństwo amerykańskie”.
BAJKA: „Pat i Patachon jako dzielni wojacy”.
CAPITOL: „Obraza majestatu” i „W cieniu drapaczy chmur”.
CASINO: „Grzech miłości”.
COLOSSEUM: „Pięciu przeklętych dżentelmenów” i rewja.
COLOSSEUM: „Król to ja” i „Syn białych gór”.
CORSO: „Noc miłości”.
CRISTAL: „Głos pustyni” i „Przygody Tom Tyllera”.
FAMA: „14 lipca” i dodatki.
FILHARMONJA: „Pożegnanie z bronią”.
FORUM: „Dziwolagi”.
GLORIA: „Krwawy szlak”.
MAJESTIC: „Don Kichot”.

HELJOS: „Kobieta z rejestru”.
HOLLYWOOD: „Żebrek z Bagdadu” i rewja.
KOMETA: „Hiszpańska krew” i rewja.
LUX: „Znajoma z wagonu sypialnego”.
LOS: „Każdemu wolno kochać”.
MAJESTIC: „Don Kichot”.
MASKA: „Braterstwo ludów” i „Rok 1914”.
MEWA: „Przedziwna sprawa Klary Deane” i „Złote siła”.
MIEJSKI: „Gasnące płomienie”.

DZIEWIĘCIO KINOTEATR MIEJSKI

Początek o godz. 6.15.

OTWARCIE SEZONU JESIENNEGO

Sensacyjnym filmem

KRÓLOWA SZYBKOŚCI

z udziałem MADGE EVANS oraz WILLIAMA HEINESA
Dla młodzieży dozwolony

Następny program:

SKANDAL W ST. MORITZ (1 szy raz w Warszawie)

MIRAZ: „Król stepów” i „10 procent dla mnie”.
OAZA: „Ostatnia Eskapada” i „Cohn i Kelly w Hollywood”.
PAN: „Tajemnica ogrodu zoologicznego” i „6 godzin”.
PRAGA: „Madame Butterfly” i rewja.
RIVIERA: „Neapol, śpiewające miasto”.
ROXY: „Moby Dick” i „Na Sybir”.
SPLENDID: Nieczynny.
STYLOWY: „Jaką mnie pragniesz”.
NOWA TOMBOLA: „Gdybym miał milion” i „Biały mustang”.
UCIECHA: „Jego ekscelencja subjekt”.

Bandyckie metody sportowców sanacyjnych Co na to Związek Piłki Nożnej?

W ubiegłą niedzielę odbywał się w Wieluniu mecz piłkarski o mistrzostwo w klasie „B” między tamtejszym klubem sportowym „Legia” z sekcją piłkarską „Naprzód” Organizacji Młodzieży T. U. R. w Radomsku.

„Naprzód”, młoda drużyna piłkarska, dzięki znakomitej grze, wybiła się na pierwsze miejsce w Okręgu Kieleckim w klasie „B” i pobawiwszy w pierwszej i drugiej rundzie wszystkich swoich konkurentów, stanęła do ostatecznej rozgrywki z „Legią” wielunią, którą pokonała w pierwszej rundzie w stosunku 3:2.

Przebieg spotkania w Wieluniu wykazał, że „Legia” posiada swoje odrębne sposoby organizowania meczów piłkarskich.

Zamiast spodziewanej publiczności, na boisko wkroczyły bojówki „Legii”, uzbrojone w pałki i noże, które jeszcze przed rozpoczęciem meczu zaprezentowały graczom „Naprzodu”. Równocześnie z gwizdkiem sędziego, rozpoczynającym zawody, rozległ się ryk bojówek, które podzieliły się na grupy i pod kierunkiem swoich „komendantów” — zeszły na teren rozgrywek Bramki „Naprzodu” oraz boiska zostały szczelnie obsadzone przez wyjąca bandę, a tymczasem na boisku, gracze „Legii” prezentowali miejscowy „system” gry, będący niczym innym jak tylko mordownią graczy „Naprzodu”.

Na pierwszą próbę sędziego, usiłującego prowadzić grę według ustalonych zasad, bojówki odpowiedziały wyciem i groźbą zniesienia sędziego z boiska.

Broniący boków gracz „Naprzodu” otrzymał z punktu zapewnienie ze strony sędziego autowego (członek Legii), że „będzie miał flaki wypuszczone, jeśli odważy się zatrzymać piłkę przed linią autową”...? Takież zapewnienie od bojówki otrzymał również bramkarz „Naprzodu”. W czasie kiedy odbywało się to zniechanie nad graczami „Naprzodu”, inna grupa bojówek wykonała atak na stojący spokojnie z boku i obserwujący grę zarząd „Naprzodu”.

Tutaj poszły już w ruch przygotowane pałki i kamienie. Między innymi przewodniczący „Naprzodu” został uderzony dwukrotnie kamieniem, a jego dwunastoletni synek otrzymał uderzenie pałką.

Ciekawe było również z początku zachowanie się przedstawicieli miejscowej policji. Kiedy przewodniczący „Na-

przodu” zwrócił się o ochronę przeciwko pałkom i rzuconym kamieniom, otrzymał odpowiedź, że narazie nie ma jeszcze powodów do reagowania. „Przecież widzę jeszcze u panów całe zęby i głowy” — oświadczył „pocziwy” reprezentant władzy w Wieluniu.

Nic dziwnego zatem, że pół godziny takich „zawodów” wystarczyły w zupełności „Naprzodowi”, który na znak protestu opuścił boisko, pozostawiając grę nierozstrzygniętą i łatwe zwycięstwo graczom „Legii”.

Odwrot z boiska odbywał się już pod osłoną policji.

Bojówki próbowały jeszcze wtargnąć do szatni, gdzie zgromadzili się zawodnicy „Naprzodu”, lecz skonsygnowana policja rozproszyła napastników. Wyjazd z Wielunia odbył się również pod eskortą policji, przyczem autobus „Na-

przodu” bojówkarze „Legii” obrzucili kamieniami.

Zadnemu z bojówkarzy „Legii” nie sporządzono protokołu, jakkolwiek przewodniczący „Naprzodu” i inni domagali się tego i wskazywali na napastników.

Klub sportowy „Legia” jest organizacją sanacyjną, złożoną z miejscowych strzelców, a przewodniczy mu sierżant w służbie czynnej, p. Kozubek. Tenże p. Kozubek odpowiedział na interwencję przewodniczącego „Naprzodu”, że uważa wystąpienia bojówkarzy za zupełnie w porządku.

Zarząd „Naprzodu” zwrócił się do Kieleckiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej z żądaniem położenia kresu tym bandyckim metodom.

Wiel.

Eksmisje mieszkaniowe

W ciągu ostatnich trzech miesięcy, t. j. od 1 czerwca do 31 sierpnia w miejskich schroniskach dla bezdomnych ulokowano zaledwie 22 rodziny, złożone ze 110 osób, wszystkie eksmisowane za nieplacenie komornego.

Tak mała ilość osób umieszczonych w schroniskach w porównaniu z wielką liczbą wyroków eksmisyjnych, tłumaczy się całkowitym brakiem miejsc w dotychczasowych schroniskach dla bezdomnych.

Zjazd Koleżeński

Dnia 9 i 10 września r. b. odbędzie się 2-dniowy Zjazd b. wychowanków i wychowawców Gimnazjum męskiego i żeńskiego, b. 4-klasowej Szkoły Handlowej, b. 4-klasowej Szkoły Miejskiej, tudzież 4-klasowej Pensji żeńskiej w Łukowie.

Najważniejszym punktem programu jest organizacja „Związku b. wychowawców i wychowawców Szkół Łukowskich”.

Komitet wzywa wszystkich b. wychowanków i wychowawców Szkół Łukowskich do Łukowa na dzień 9 i 10 września r. b.

Kwatery uczestnicy Zjazdu mają zapewnione. 8 i 9 września na stacjach Łuków i Łapigur dyżurować będą członkowie Komitetu.

Z Wczorajszej Giełdy

Dolar 6.19; (B. P. płaci za dol. 6.08); — frank francuski 35.02; frank szwajcarski — 172.75; funt szterling 28.37; marka niemiecka 211.60; szyling austriacki 100.75; korona czeska 25.40.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Robotnicze Mistrzostwa Lekkoatletyczne ZRSS

W dalszym ciągu sprawozdania z robotniczych mistrzostw lekkoatletycznych w Piotrkowie podajemy wyniki kl. B.

KONKURENCJE MĘSKIE

100 MTR.

1) Jaźwiński — Jutrznia W-wa 12,6; 2) Tworek — Piotrków 12,6; 3) Gromadzki — Piotrków

400 MTR.

1) Gregorowicz — Piotrków 59 sek.; 2) Gromadzki — Piotrków 59,6 sek.; 3) Prezman Gwiazda — Warszawa 60. sek.

1500 MTR.

1) Prezman — Gwiazda 5,12; 2) Krzypka — Piotrków 5,21,9; 3) Kitaj — Piotrków.

4x100 MTR.

1) Piotrków I 52,3; 2) Piotrków II 53,2. 800x200x200x400

1) Piotrków I 4,31,2.

RZUT KULA

1) Gubała — Piotrków 9,85 i pół; 2) Ostrowicz — Piotrków 9,48; 3) Jaźwiński — Jutrznia 8,71.

RZUT DYSKIEM

1) Aljas — Piotrków 31,29; 2) Globus — Piotrków 27,21; 3) Mleczarek — Piotrków 23,70.

SKOK WZWYŻ

1) Kaczek — Piotrków 1 m. 43 i pół cm.; 2) Kniejski — Piotrków 1 m. 38 i pół cm.; 3) Ryczyński — Jutrznia 1 m. 38 i pół cm.

SKOK WDAL

1) Tworek — Piotrków 5,32; 2) Kaczonek

Piotrków 5,20; 3) Gromadzki — Piotrków 5,10.

KONKURENCJE KOBIECE

60 MTR.

1) Boguszówna — Piotrków 9,2 sek.; 2) Feni — Jutrznia 9,3; 3) Klok — Jutrznia 9,3.

4x60 MTR

1) Jutrznia 36,3; 2) Piotrków 41,3.

RZUT KULA

1) Feni — Jutrznia 6,93; 2) Wilczkówna — ZKK Lwów 6,75.

RZUT DYSKIEM

1) Wilczkówna — ZKK Lwów 21,10; 2) Szczypiorska E. — Piotrków 18,38; 3) Szczypiorska I. — Piotrków 18,37.

SKOK WDAL

1) Wajnsztajn — Jutrznia 3 m. 64 cm.; 2) Rybarkiewicz — TUR Łódź 3 m. 46 cm.; 3) Feni — Jutrznia 3 m. 40 cm.

SKOK WZWYŻ

1) Wajnsztajn — Jutrznia 1 m. 15 cm.; 2) Feni — Jutrznia 1 m. 10 cm.; 3) Wilczkówna — ZKK Lwów 1 m. 10 cm.

W ogólnej punktacji w konkurencji męskiej I miejsce zajął Piotrków, osiągając 152 pkt. przed Jutrznia i Gwiazdą W-wa a w konkurencji kobiecej I miejsce zajęła Jutrznia W-wa, 54 pkt. przed Piotrkowem, Lwowem i Łodzią.

F. G.

zencją Warszawskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej.

Kapitan R. P. A. tow. Kantorski, skład reprezentacji już opracowuje. Prawdopodobnie oprze się on na zawodnikach Skry, Elektryczności, Marymontu i Gwiazdy.

Skład naszej reprezentacji ogłosimy jutro.

NIEDZIELA BEZ MECZÓW LIGOWYCH

W nadchodzącą niedzielę nie odbędą się w kraju żadne mecze ligowe, gdyż termin ten zarezerwowany został na mecz piłkarski Polska — Jugosławia, który rozegrany będzie na boisku w Warszawie.

400 dni pod biegunem północnym

powrót ekspedycji naukowej z krajów polarnych

Dnia 3 września br. o godz. 4 rano przybyli do Gdańska ze Stockholmu na szwedzkim statku węglowym „Utklippon” członkowie polskiej Ekspedycji Polarnej: inż. Czesław Centkiewicz, Władysław Łysakowski i Stanisław Siedlecki.

Rola ekspedycji ograniczyła się jedynie do kontroli samoczynnych aparatów i szematycznej obserwacji zjawisk na wyspie Niedźwiedziej, położonej na północ do półwyspu Skandynawskiego. Spędziła tam ona przeszło 12 miesięcy (dokładnie 400 dni i nocy) i wypełniła całkowicie program, naznaczony jej przez Komisję Polską według wskazań Międzynarodowej Komisji Roku Polarnego.

Mimo trudnych warunków pracy, wszyscy członkowie ekspedycji powrócili w kwitnącym zdrowiu i doskonałych humorach.

Opowiadając jeszcze w Gdańsku, a potem na kurtze o swej pracy i przeżyciach, członkowie ekspedycji podkreślili rolę Polskiego Radja, spełniającego dla nich w czasie długiego w strefie podbiegunowej pobytu rolę nie tylko suchego informatora, ale również czynnika, bardzo dla nich, jako dobrowolnych odludków, ważnego, bo podtrzymującego ich swemi audycjami moralnie. Audycje były przytem tak dalece doskonałe, iż po modulacji głosów odróżniali nawet przemawiających do nich poszczególnych członków ich rodzin.

Najcięższym był dzień 11 lutego b. r., kiedy transportowano podczas silnej fali z norweskiego statku oceanograficznego „Borgens” do łodzi, a z niej przeciągane po linie na ląd, pocztę i zapasy żywności w 6 beczkach, zasypane zostały prawie w całości przez oberwaną ze stromego brzegu lawinę śnieżną, przyczem dwu członków polskiej ekspedycji oraz kilku marynarzy cudem niemal uniknęli strasznej śmierci.

Siedmiomiesięczna zima polarna, stwarzała tysiące niebezpieczeństw; najbliższe nawet wydalenie się z pod dachu groziło zabiciem i śmiercią, przyczem silne wichry przewracały kilkakrotnie maszyny anteny, obciążone z czterech stron kamieniami po 300 kg. wagi, rwąc liny stalowe jak cienkie sznurki. Ruchy ekspedycji utrudniała również stale panująca gęsta mgła.

Na 400 spędzonych na wyspie dni zaledwie 4 były jako tako nożadne. Na wyspie nie było lekarza, a kiedy jeden z członków najbliższy od lądu znajdującej się austrjackiej ekspedycji polarnej na wyspie Jan Mayen (o 500 km. na zach. od wyspy Niedźwiedziej) uległ poważniejszemu wypadkowi, z braku lekarza na miejscu, instrukcje lekarskie nadawano przez radjo z Tromsø. Uprzykrzywszy sobie różne gatunki

konserw mięsnych, młodzi uczeni polscy polowali na mewy, z których alki odznaczają się doskonałym smakiem, jak również na kaczkę (edredony), znane na całym świecie z pierwszorzędnego puchu. Próbowali również łowić łososie. Łowienie polegało na czatowaniu nad świeżo przepiętą przerebłą.

Pierwszą pocztę otrzymali 11 lutego b. r., przez cały zaś czas swego pobytu na wyspie otrzymali ją 6 razy. Pierwsze świeże jarzyny, kartofle i owoce otrzymali dopiero w czerwcu.

Nie po raz pierwszy wybierali się Polacy na podbój strefy podbiegunowej, ale po raz pierwszy badarza północny dokonała nauka polska pod własną banderą. Na wyspie przymocowano do skały brązową tablicę z orłem polskim i napisem: „Polska Ekspedycja Polarna 1932—1933”, głosząca, że Polska bierze czynny udział w pracach nad zbadaniem tajemnic przyrody i wraz z innymi narodami przyczyni się do ogólnego postępu wiedzy.

Wyspę Niedźwiedziej opuściła nasza ekspedycja w drodze powrotnej do Tromsø (56 godzin drogi), skąd statkiem pasażerskim przybyła do Narvik, poczem już koleją dotarła dnia 24 ub. m. do Sztokholmu.

Podczas tegorocznych żniw w Rosji sow'eckiej rozkładanie zboża na polach całych snopów i obcinanych kłosów doszło do takich rozmiarów, że władze sowieckie postanowiły wytworzyć specjalne oddziały zbrojne, którym polecono chronić urodzaje na polach.

Do oddziałów tych ściągano nie tylko dorosłych, ale i dzieci, zorganizowane w organizacji „pionierów” (sowieckich skautów). Dzieci te czuwały na polach we dnie i w nocy, starając się pochwytać tych, którzy kradną zboże. Często zdarzało się, że taki oddział dziecięcy staczał walkę ze „złodziejami zboża” i oddawał ich w ręce organów sowieckich.

Po żniwach, a przed rozpoczęciem roku szkolnego, zwołany został pierwszy zjazd krajowy tych oddziałów dziecięcych w Charkowie, na którym omawiano wyniki wykonanej pracy. Zjazd, w którym wzięło udział około 250 delegatów oddziałów dziecięcych. Wygłoszono referaty o udziale pionierów w walce o urodzaj i zbiory. Referentami byli chłopcy w wieku od 10 do 14 lat. Dzieci opowiadały, jak ich oddziały broniły zbiorów i zbierały kłosa na polach, które starali się ukryć rolnicy, by potem je zabrać do domu.

W ten sposób laska ta znalazła się w rękach Lessinga.

Po tragicznej śmierci, wdowa po prof. Lessingu postanowiła laskę tę oddać w posiadanie prezydenta Masaryka.

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Zjazd dzieci, które brały udział w ochronie urodzajów

Podczas tegorocznych żniw w Rosji sow'eckiej rozkładanie zboża na polach całych snopów i obcinanych kłosów doszło do takich rozmiarów, że władze sowieckie postanowiły wytworzyć specjalne oddziały zbrojne, którym polecono chronić urodzaje na polach.

Do oddziałów tych ściągano nie tylko dorosłych, ale i dzieci, zorganizowane w organizacji „pionierów” (sowieckich skautów). Dzieci te czuwały na polach we dnie i w nocy, starając się pochwytać tych, którzy kradną zboże. Często zdarzało się, że taki oddział dziecięcy staczał walkę ze „złodziejami zboża” i oddawał ich w ręce organów sowieckich.

Po żniwach, a przed rozpoczęciem roku szkolnego, zwołany został pierwszy zjazd krajowy tych oddziałów dziecięcych w Charkowie, na którym omawiano wyniki wykonanej pracy. Zjazd, w którym wzięło udział około 250 delegatów oddziałów dziecięcych. Wygłoszono referaty o udziale pionierów w walce o urodzaj i zbiory. Referentami byli chłopcy w wieku od 10 do 14 lat. Dzieci opowiadały, jak ich oddziały broniły zbiorów i zbierały kłosa na polach, które starali się ukryć rolnicy, by potem je zabrać do domu.

W ten sposób laska ta znalazła się w rękach Lessinga.

Po tragicznej śmierci, wdowa po prof. Lessingu postanowiła laskę tę oddać w posiadanie prezydenta Masaryka.

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

Przed swą śmiercią laskę tę wręczył Schopenhauer swemu przyjacielowi z życzeniem, aby laska ta zawsze przecho-

KOMUNIKAT

KSIĘGARNI ROBOTNICZEJ